

1
VOKIETIJOS L. B. VALDYBOS

INFORMACIJOS

Informationsblatt der Litauischen Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland, e.V.

684 Lampertheim - Hüttenfeld

Romuva

Telefon (06256) 322

Nr.11 (140) 1971 lapkričio 30

Šis leidinys leidžiamas rankraščio teisėmis. Pasi-
naudojant jo žiniomis, maloniai prašoma nurodyti šaltinį.

L A P K R I Č I O 23-I O J I

Jei po amžių kada skaudūs pančiai nukris
Ir vaikam Lietuvos patekės nusiblaivęs dangus,
Mūsų skausmas ir kančios, be ryto naktis,
Argi jiems besuprantamos bus?

Maironis

Mūsų tautos dainius Maironis, daugelio dar pranašu vadinamas, teisingai pramatė ateitį. Kas gi iš mūsų jaunimo šiandien begalvoja apie nepriklausomybės laikų karius ir jų kovas? Kas jomis domisi bent taip, kaip dabar domimasi Vietnamo karu, Izraelio konfliktu su arabais ar beįsižiebiančiu ginkluotu susidūrimu tarp Indijos ir Pakistano? Nedaugelis jaunųjų lietuvių bežino Povilo Lukšio, Antano Juozapavičiaus ar Prano Eimučio vardus. Netgi vos prieš dvidešimtmetį milžiniška jėgos persvara kraujuose paskandintas partizaninis sąjūdis baigia išblėsti mūsų atžalyno atmintyje. † Lietuvos kariuomenės metinių minėjimus tesusirenka daugiausia seni arba pagyvenę tautiečiai, kurie patys buvo aktyvūs dalyviai ar liudininkai mūsų nepriklausomybės kovų. Dalis ir suaugusiųjų pradeda vengti tokių minėjimų, sakydami, kad jau praėję ginkluotos jėgos garbinimo laikai. Modernią visuomenę žavį kilnesni šūkiu, tokie, kaip dekalogo įsakymas nežudyti, žmogus žmogui - brolis ir panašūs. Iš tikro gi Lietuvos kariuomenės metinių minėjimai neturi nieko bendra nei su militarizmu, nei su imperializmu, nei su kuriuo kitu jėgos garbinimu ar neleistinu naudojimu. Ne tuo tikslu 1918 lapkričio 23 įsakymu buvo pašaukti kovon Lietuvos sūnūs. Ne svetimoms žemėms puldinėti ir plėsti, ne svetimams žmonėms vergti ar žudyti, ne svetimų motinų ašaroms spausti, bet ginti brangiausio Dievo žmogui duoto turto - laisvės. Jos branduolį sudarė ne prievarta į uniformas įvilkti jaunuoliai, šaukia, kad jų sąžinė neleidžia pakelti ginklo prieš žmogų-brolį, ne aplink besižvalgą bailiai, ieškantys į kurią pusę lengviau nepastebėtiems pasprukti, bet būriai laisvam gyvenimui pakilusių drąsių savanorių ūkininkų, darbininkų, mokyklos suolą palikusių moksleivių, pasiryžusių ginklu pasipriešinti į šalį besibraunantiems plėšikams. Iš tikro nepriklausomybės kovų lietuvių kario koja nepalietė nė pėdos svietimos žemės, iš jo šautuvo paleista kulka neužgesino nė vieno taikaus žmogaus-brolio gyvybės. Visi jie kovojo ne už kokius ten imperialistinius tikslus, bet gynė gimtąją žemę, namus, šeimas, savo pačių ir viso krašto laisvę. O tie, kurie nuo jų kulku krito, buvo iš svetur atplūdę išibrovėliai. Nė vieno lietuvių kario kapo neišdygo svietimoje žemėje. Visi žuvusieji mūsų kariai paguldė galvas ant savo tėvynės žemės, ją gindami.

Todėl gražiu žodžiu prisiminti ir pagerbti tokią morališkai švarią ginkluotą pajėgą, kokia buvo nepriklausomos Lietuvos kariuomenė, neturi būti gėda nė jautriausiam moralistui. Priešingai, kiekvienas doras lietuvis turėtų jausti pareigą su didele pagarba ir dėkingumu ją minėti. Jaunimo auklėtojai - tėvai, dvasiškiei, rašytojai bei žurnalistai ir kiti mūsų atžalyno moralės formuotojai turėtų nepraleisti progos iškelti prasmę aukos, kurios aukščiausią laipsnį užtinkame mūsų kariuomenėje ir vėliau jos tradicijas pratęsusiuose partizanuose. Juk "niekas labiau nemyli, kaip tas, kuris savo gyvybę aukoja už savo draugus" (Jon.15,13).

Prieš pusantrą mėnesio Šv.Tėvas paskelbė palaimintuoju lenką vienuolį kun.Kolbę, kad jis Aušvico kacetė laisvanoriškai nuėjo mirti už daugiavaikės šeimos tėvą Fr.Gajowniczeką. Nuo mirties išgelbėtasis dar tebegyvena. Jis dalyvavo Romoje Kolbės palaimintuoju paskelbimo iškilmėse. Gajowniczekas sako, kad tėv.Kolbės auka sustiprino jo tikėjimą ir ryšius su katal.Bažnyčia, kuri sugeba išauginti tokius karžygius. O savo išgelbėtojui galys atsilyginti tik malda, kurią jis kasdien kalbąs su savo žmona.

Su panašiais dėkingumo jausmais nepriklausomoje Lietuvoje būdavo minimi ir gerbiami už tėvynės laisvę žuvę kariai. Jie mirė, kad gyvieji galėtų naudotis laisvo gyvenimo palaima.

Žuvusiųjų pagerbimas buvo virtęs kuklia, bet prasminga tradicija, kartojama ne vieną ir ne du kartus per metus, bet kiekvieną dieną. Karo muziejaus sodely Kaune buvo pastatytas žuvusiems už tėvynę paminklas iš akmenų, sugabentų iš laukų, kur vyko nepriklausomybės kovos, o paminklo kryžius pagamintas iš tūtelių, iš kurių buvo šaudyta į priešus. Šalia paminklo buvo įrengtas Nežinomojo karėivio kapas ir aukuras. Nė vieną kartą per 20 metų neteko karo invalidams vieniems atlikti žuvusiųjų pagerbimo iškilmų. Kiekvieną vakarą į jas susirinkdavo didesni ar mažesni būreliai kauniečių ir iš kitų Lietuvos vietovių bei užsienio atvykusių žmonių. Gilų išpūdį jos palikdavo ne tik lietuviams, bet ir užsieniečiams.

Nepriklausomybės kovos atnešė mūsų tėvynei laisvę. 1941 sukilėliai ir vėlesni partizanai Lietuvai laisvės neiškovojo. Bet tai dar nereikia, kad jų nuopelnai mažesni. Jų kovų rezultatai priklausė ne nuo aukos didumo, bet nuo tuometinių nepalankių aplinkybių. Pokarinės partizanų kovos buvo dar sunkesnės ir pareikalavo dešimteriopai daugiau aukų. Kovoti tokiomis aplinkybėmis, kuriomis gyveno ir kovėsi miško broliai, galėjo ryžtis tik labai tvirtos valios ir didelio tikėjimo vyrai. Todėl teisingai elgiamasi, kai lapkričio 23 proga prisimenami ir pagerbiami ne tik Lietuvos kariuomenės kariai, bet ir tie vyrai, kurie vėliau dar sunkesnėmis sąlygomis ginklu priešinosi nelaisvės nešėjams. Už savo auką tėvynei jie nesusilaukė niekieno padėkos bei pagarbos, nebuvo apdovanoti ordiniais ir medaliais. Jiems nėra statomi paminklai. Daugelio kapai dingo pelkėse ir miškuose, o gyvieji likę persekiojami ir baudžiami. Mūsų tėvynės priešai negali jiems atleisti už tai, kad nenusilenkė nelaisvei, kad jų aukos skatina tautą priešintis okupacijai.

Ta proga pravartu prisiminti, kad mūsų kariuomenė, apgindama kraštą nuo iš visų pusių besibraunančių priešų, įgalino tautą sukurti nepriklausomą valstybę ir įvesti ją į laisvų pasaulio tautų šeimą. Š.m. rugsėjo 22 suėjo pusšimtis metų, kai Lietuva, kartu su kitomis Pabaltijo valstybėmis Latvija ir Estija, buvo priimta pilnateisiu nariu į Tautų Sąjungą ir išbuvo joje iki laisvės sutemų. Nors Tautų Sąjungos įpėdinė Jungtinės Tautos savo narių skaičių padvigubino, bet Lietuvos vardo tarp jų nebėra. Vėl bus reikalingas Vasario 16 Aktas ir būriai lukšių, juozapavičių bei eimučių, kurie aukotų savo gyvybes už jo įgyvendinimą.

BENDRUOMENĖS DARBUOTOJŲ SEMINARAS

Visų VLB apylinkių vadovybės, Tarybos referentai, Valdybos įgaliotiniai ir vargo mokyklų mokytojai pakviesti į Bendruomenės darbuotojų suvažiavimą-seminarą, kuris įvyks š.m. gruodžio 10-12 Romuvoje.

Darbo tvarkė:

Gruodžio 10 d. vakare suvažiavimas, registracija ir apnakvinimas.

- Gruodžio 11 d. 1) 9 val. suvažiavimo atidarymas ir prezidiumo rinkimas;
- 2) V. Bartusevičiaus paskaita "Bendruomenės pagrindai" ir diskusijos;
- 3) Apylinkių vadovų, Tarybos referentų, Valdybos įgaliotinių ir vargo mokyklų mokytojų pranešimai;
- 4) 13,10 val. pietūs;
- 5) 15 val. VLB Valdybos narių (pirmininko, vicepirmininko ir išdininko) pranešimai ir diskusijos;
- 6) Vasario 16 gimnazijos direktoriaus pranešimas ir klausimai;
- 7) 18 val. vakarienė ir
- 8) 19,30 bendras pobūvis.

Gruodžio 12 d. 10,30 val. pamaldos;

- 11,30 " suvažiavimo apžvelgimas ir uždarymas ir
- 12,30 " pietūs.

--- oOo ---

VOKIETIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS VALDYBOS pareiškimas dėl lietuvių dalyvavimo "Europos langas į Rytus" renginyje 1971 spalio 18-22 Bad Homburge.

Praeitame INFORMACIJŲ numery buvo aprašytas gražus Vasario 16 gimnazijos tautinių šokių grupės pasirodymas spalio 20 Bad Homburge klasikinės muzikos ir folkloro vakarė "Europos lango į Rytus" renginio rėmuose. Tą ir kitomis dienomis dienomis vyko parodos, paskaitos, susitikimas su spaudos žmonėmis.

Tarp rengėjų buvo įrašyta ir Vokietijos lietuvių bendruomenės valdyba (Litauisches Zentralkomitee). Renginio aprašyme INFORMACIJOSE aiškiai pabrėžta, kad "VLB Valdybos vardas tarp rengėjų atsirado per nesusipratimą". Nepaisant to, kai kurie asmenys panaudojo šį įvykį net rinkiminei propagandai, nepagrįstai puldami Valdybą.

To renginio klausimą Valdyba svarstė ir š.m. lapkričio 17 priėmė šį pareiškimą:

1. Tarp šio renginio ("Europos langas į Rytus") rengėjų "Litauisches Zentralkomitee" suminėtas be VLB Valdybos žinios, nekalbant jau apie sutikimą.
2. Latvių spaudos draugijos (Lettischer Presseverein in Deutschland) suminėti Vasario 16 gimnazijos mokytojo A. Krivicko pareiškimai spaudai yra padaryti be VLB Valdybos žinios ir sutikimo. Jeigu tarp jų buvo pareiškimų, nesiderinančių su nepriklausomos Lietuvos idėja, tai VLB Valdyba smerkia juos visu griežtumu.

Apie šį reikalą painformuotas Vasario 16 gimnazijos direktorius.

--- oOo ---

K ö l n

VLB Bonn-Kölno apylinkė š.m. spalio 30 Köln-Niehle suruošė gražų vysk. Deksnio sutikimą. Ganytojas šv. mišias koncelebravo su tėv. dr. Kl. Žalaliu bei tėv. A. Bernatoniū ir pamokslą pasakė šv. Kristoforo bažnyčioje. Ten pat Sutvirtinimo sakramentą suteikė 4-iems neseniai iš Lietuvos atvykusiems lietuviukams. Paskaitą skaitė V. Banaitis. Dainavo B. Spies

- 4 -

-Gailiūtė iš Belgijos ir Nordrhein-Westfalijos lietuvių vyrų kvintetas BALTIJA. Iškilmės sutraukė per 150 tautiečių. Po oficialiosios programos vyko šokiai.

K a i s e r s l a u t e r n

Vėlinių išvakarėse Kaiserslauterno lietuviai aplankė savo tautiečių kapus miesto kapinėse. Kapelionas kun.Br.Liubinas pasakė pamokslą ir pasimeldė prie kiekvieno kapo atskirai.

S c h w e t z i n g e n

Lapkričio 1 aplankyti lietuvių kapai Schwetzingene. 8591 LS kuopos nariai prieš tai juos buvo gražiai sutvarkę. Apeigoms vadovavo tėv. Alf.Bernatonis.

Lapkričio 21 Schwetzingeno LS lietuvių kuopoje lankėsi BALFo centro valdybos vicepirmininkė dr.E.Armanienė. Viešnia dalyvavo kuopoje laikytose sekmadienio pamaldose, o vėliau pabuvo kartu ir gražiai išsikalbėjo su kuopos vyrais. Iš Schwetzingeno dr.Armanienė, lydima kun.Br.Liubino, nuvyko į Vasario 16 gimnaziją.

H a m b u r g

VLB Hamburgo apylinkė š.m. lapkričio 13 surengė lietuvių susitikimą. Kun.V.Šarka šv.Teresės bažnyčioje aukojo šv.mišias už mirusius bei žuvusius už tėvynę tautiečius. Po pamaldų visi susirinko į parapijos salę pabendrauti ir pasilinksinti. Veikė loterija ir bufetas. Šokiams grojo G.Malinausko kapela.

H a n n o v e r

Lapkričio 20 Hannoverio lietuviai meldėsi ir pramogavo. 18 val. šv. Kristoforo bažnyčioje kun.V.Šarka aukojo šv.mišias už staiga mirusį Oskarą Rederį ir seniau iš šio pasaulio iškeliavusį VLB Hannoverio apylinkės sekretorių K.Vilkaitį bei kitus tautiečius. Po pamaldų parapijos salėje A.Vilkienė pavaišino visus kugeliu, pyragaičiais ir kava. Veikė ir bufetas. Apylinkės pirmininkas G.Pudymaitis kalbėjo į susirinkusius lietuvių ir vokiečių kalbomis. Kun.V.Šarka taip pat nepraleido progos prabilti aktualiais klausimais. Buv.VLB Hannoverio apylinkės pirmininkas J.Jakobas parodė savo susuktą filmą apie kecionę po JAV-bes ir grojo akordeonu šokiams.

O s n a b r ū c k

Š.m. lapkričio 21 VLB Osnabrücko apylinkės pirmininkas Vl.Žaliukas suruošė pamaldas už mirusią savo žmoną Vladę Žaliukienę. 10 val.vienuolyno bažnyčioje Vehrtėje šv.mišias koncelebravo kunigai P.Girčius ir V.Šarka. Vargonais grojo (ir lietuviškas giesmes) ses.Jordana-Marija, vokiečiai. Ta proga pasimelstą ir už neseniai mirusį vargo mokyklos mokyt.Vytautą Rudį. Po pamaldų įvyko bendri pietūs "Zur Post" svetainėje. Kalbėjo Vl.Žaliukas, VLB Valdybos įgaliotinis prie Žem.Saksonijos vyriausybės kun.V.Šarka ir klebonas kun.P.Girčius. Vl.Žaliukas pakvietė visus kavutės savo bute.

M a i n z

Lapkričio 21 VLB Mainzo apylinkė paminėjo Lietuvos kariuomenės 53-iasias metines. Pamaldas 10,30 val. atlaikė ir dienai pritaikintą pamokslą pasakė tėv.A.Bernatonis, o 11,30 val. paskaitą apie Lietuvos kariuomenę skaitė vietos apylinkės pirmininkas J.Kriščiūnas. Buv.gen.št.majoras Juozas Černius tos dienos proga paaukojo 1.000 DM Vasario 16 gimnazijos mokinių internato statybai. VLB Mainzo apylinkė Lietuvos kariuomenės metines mini kiekvienais metais.

M ũ n c h e n

Š.m. lapkričio 27 Susitikimo namuose įvyko visuotinis VLB Mūncheno apylinkės narių susirinkimas. Išrinkta nauja valdyba, kurios nariai taip pasiskirstė pareigomis: pirmininkas inž.Kipras Ausiejus, vice-pirmininkas Antanas Brakauskas, sekretorė Alina Grinienė, išdininkė Olga Barasienė ir narys dr.med.Arūnas Laukaitis.

Į revizijos komisiją išrinkti Petras Cesūnas, Vanda Karužienė ir Petras Noreika.

Bendras kūčias Mūncheno lietuviams suruošti pažadėjo Lietuvių moterų klubas.

S a a r

Šiomet pirmą kartą pasirodė anksčiau dažniau leistas VLB Saaro apylinkės informacinis biuletenis SAARO ŽINIOS. Rašydamas apie savo apylinkės veiklą, tos apylinkės pirmininkas ir biuletenio redaktorius A.Palavinskas skundžiasi narių apatiškumu - nesirūpinimu lietuviška veikla. Tuo tarpu į šeimynines šventes susirenkama gausiai. Nedaug Saaro krašto lietuvių vaikų belanko Vasario 16 gimnaziją - tik viena A.Palavinskaitė. Į kiekvieną vasarą Rōmuvoje ruošiamą vaikų stovyklą taip pat daugiau šeimų galėtų pasiųsti savo atžalyną. Atsiliepią, redaktorių pasiekusią rinkiminę propagandą.

R o m a

VLB Tarybos nariai kunigai Br.Liubinas ir V.Šarka lapkričio 7 Romoje Šv.Kazimiero kolegijoje pakartotinai atšventė savo sidabrinį kunigybtės jubiliejų. Abu kartu kolegijos koplyčioje koncelebravo šv.mišias. Pamokslą pasakė apašt.prōtonotaras dr.L.Tulaba. Iškilmingų pietų metu kalbėjo Lietuvos diplomatinės tarnybos šefas min.St.Lozeraitis, BALFO garbės pirmininkas dr.J.B.Končius, kolegijos rektorius dr.Tulaba ir abu sukaktuvininkai. Iškilmsė dalyvavo dauguma Romos lietuvių. Rytojaus dieną kun.Br.Liubinas aukojo šv.mišias šv.Kalisto katakombose prie to paties altoriaus, kur prieš 25-rius metus buvo aukojęs pirmąsias mišias.

----- xXx -----

V A S A R I O 16 G I M N A Z I J A

P a š v e n t i n t a s k ė r t i n i s a k m u o

Po beveik ištisų metų uždelsimo (statybai buvo jau pasiruošta pr. metų rudenį) š.m. lapkričio 13 Romuvoje įvyko Vasario 16 gimnazijos mokinių bendrabučio kertinio akmens pašventinimo iškilms. Oras pasi-taikė ūkanctas, bet tą valandą lietūs ištvėrė nelijęs.

Susirikiavę į gretas, pirmieji į statybos vietą atžygiavo mokiniai, nešini Lietuvos, V.Vokietijos, ateitininkų ir skautų vėliavas. Vėliavnešiai ir daugelis kitų moksleivių buvo apsirėdę tautiniais drabužiais. Įkandiū rinkosi svečiai ir šeiminkai (Kuratorijos valdyba ir kai kurie nariai).

Lygiai 13,30 val. iškilms pradėjo Vasario 16 gimnazijos kuratorijos pirmininkas V.Natkevičius. Kreipdamasis į susirinkusius vokiškai, pirmiausia jis pasveikino aukštuosius svečius: vyskupą dr.A.L.Deksnį, Baden-Württembergo vyriausybės atstovą ministetijos tarėją dr.Wottgę, Lietuvių evangelikų Bažnyčios V.Vokietijoje atstovą kun.J.Urdžę, Vokietijos LB Valdybos pirmininką J.K.Valiūną, internato statybos vajuos vedėją tėv.A.Bernatonį ir architektą Hutterį.

Kalbėtojas nurodė, kad šventė kukli, nes esame tik pradžioje savo užmojo dviem ar trim tarpsniais pastatyti internatą. Pirmajam tarpsniui priklausė dabar pradėdamas statyti 55 lovų namas. Jis bus baigtas iki

ateinančių mokslo metų pradžios, t.y. 1972 rugsėjo mėn. ir kainuos 537.600 DM. Federalinė vokiečių vyriausybė duos 200.000 DM, tiek pat Baden-Württembergo kraštas ir 137.000 DM sudės patys lietuviai. Tuo būdu finansavimas šios statybos yra užtikrintas. Federalinei ir krašto vyriausybėms už dosnią paramą dėkingi ne tik Vokietijos lietuviai ir gimnazijos mokiniai, bet ir viso pasaulio lietuviai.

Senoji pilis, kuri dabar yra priglobusi internatą, jau savo dienas atitarnavo. Mūsų vaikai reikalingi geresnių patalpų, juo labiau, kad mokinių skaičius, atrodo, auga: šiemet jų yra 10 daugiau, negu pernai. Išreiškė viltį, kad sumanymas per 2-3 metus pastatyti naują internatą pasiseks. Prašė Dievo pagalbos įgyvendinti šį užmojų mokslo siekiančio jaunimo labui.

Toliau kalbėdamas lietuviškai, direktorius dėkojo tėv. Alf. Bernatoniui, kad jis vyko į JAV-bes aukų rinkti ir iš ten parvežė per 18.000 dol. Jo suorganizuoti vajaus komitetai renka aukas toliau. Pridūrė padėką ir Kuratorijos reikalų vedėjui V. Bartusevičiui, kuris su architektu rūpinasi statyba. Išreiškė padėką ir LS lietuvių kuopų vadams majorams J. Venciui ir J. K. Valiūnui už duobės pamatams iškasimą (darbus, vertus kelius tūkstančius DM, atliko Schwetzingeno LS lietuvių kuopos vyrai).

Padėka priklausanti ir visiems aukotojams, ypač stambiesiems-tūkstantininkams: Romuvos gyventojui Antanui Mikalauskui už 4.400 DM, prel. J. A. Karaliui iš JAV-bių už 1.000 dol., Lietuvių fondui JAV-bėse taip pat už 1.000 dol. DM tūkstantininkų turime ir Europoje: tėv. A. Bernatonis aukojo 1.280 DM, Schwetzingeno LS lietuvių kuopa - 950 DM ir pamatų iškasimas. Po 1.000 DM aukojo vysk. A. L. Deksnys, kun. dr. P. Celišius, V. Sutkienė, VLB Bocholto apylinkė, VLB Darmstadto apylinkė 1.045 DM, Šveicarijos lietuvių bendruomenė 2.588 DM, Akademinis skautų sąjūdis Adelaidė (Australija) 1.241,50 DM.

Kalbėtojas prašė visus susirinkusius nepavargti, nenusivilti ir tikėti gimnazijos ateitimi, kuri yra šviesi. Bendrabučio sienos sparčiai auga. Prie šio pastato netrukus prisijungs ir likusioji bendrabučio dalis - dar bent 50 lovų.

Ir kitų kraštų lietuvių domėjimasis gimnazija auga. Dabar turime iš JAV-bių 11 mokinių, iš Kanados 1 ir iš Kolumbijos 1. Tik dar daugelis Vokietijos lietuvių delsia patikėti jai savo vaikus. Tikimasi, kad užtels nauja repatriantų banga iš Lietuvos ir jų vaikai pripildys bendrabutį ir gimnaziją. Bendradarbiavimas visų - mokinių, mokytojų, tėvų, aukotojų ir plačios lietuvių visuomenės - užtikrins gimnazijai skaisčią ateitį.

Direktorius V. Natkevičius paėmė tuščia varinį skridinį ir į jį sudėjo: 1. Šios dienos (1971.XI.13) vietinį vokiečių dienraštį "Mannheimer Morgen", 2. Paskutinį (10/139) VLB INFORMACIJŲ numerį, 3. Paskutinį PASAULIO LIETUVIO numerį, 4. Vasario 16 gimnazijos statutą, 5. Dabar galiojančių vokiškų monetų 5 - 2 - 1 ir 0,50 DM ir 6. Vasario 16 gimnazijos bendrabučio kertinio akmens šventinimo aktą. Perskaitytas ir pats aktas, kurio turinys yra šis:

"Tūkstantis devyni šimtai septyniasdešimt pirmųjų metų lapkričio 13 lietuvių sodyboje Romuvoje, esančioje prie Hüttenfeldo, Mannheimo apskrityje, Federalinėje Vokietijoje, dalyvaujant daugeliui lietuvių iš Federalinės Vokietijos ir vokiečių vyriausybės atstovams, yra šventinamas Lietuvių Vasario 16 gimnazijos bendrabučio kertinis akmuo.

Lietuva yra šiuo metu okupuota Sovietų Sąjungos, jos mokyklose nėra mokymo ir auklėjimo laisvės. Šia laisve naudojasi tik vienintelė lietuviška gimnazija Vakarų pasauly. Įkurta 1951 Diepholze Vokietijos Lietuvių Bendruomenės pastangomis, 1954 perkelta į šią vietą, įgytą laisvojo pasaulio lietuvių aukomis, ji yra išlaikoma Vakarų lietuvių

ir Federalinės Vokietijos bei Baden-Württembergo vyriausybų. Lėšos šiam bendrabučiui, kuris atsieis apie vieną milijoną tris šimtus tūkstančių markių, duodamos lygiomis dalimis Federalinės Vokietijos vyriausybės Bonoje, Baden-Württembergo vyriausybės St. uttgarte ir laisvojo pasaulio lietuvių. Statybą vykdo Vasario 16 gimnazijos kuratorija, kuri už gimnaziją yra atsakinga nuo 1968 metų liepos 1.

Tebūnie šis bendrabutis mėgstama ir malonia vieta lietuvių jaunimui, siekiančiam tėvynės laisvės ir mokšlo. Telaimina Dievas auklėtojus ir auklėtinius.

Pasirašė: Vasario 16 gimnazijos kuratorijos nariai,
Vokiečių vyriausybės atstovai, kertinį akmenį šventinę dvasininkai, Mokytojų tarybos nariai ir Architektas."

Indas su turiniu įmūrijamas į bendrabučio pamatus.

Kuratorijos pirmininkas V. Natkevičius, ministerijos tarėjas dr. Wottge ir tėv. A. Bernatonis sudavė po kartą plaktuku į kertinį akmenį ir tarė:

V. Natkevičius - Lai išaugina šis bendrabutis lietuvių tautai daug sąmoningų lietuvių!

Dr. Wottge - Telaimina Dievas šį namą, kad jame svetingą pastogę suradęs jaunimas dirbtų Lietuvos laisvei!

Tėv. A. Bernatonis - Tepadeda Dievas Vasario 16 gimnazijos jaunimui įgyvendinti tai, kas Vasario 16 Akte įrašyta. Tegyvuoja laisva, nepriklausoma Lietuva!

Mokinių choras giedojo "Tau amžiais ir meilę ir šlovę..."

Kertinį akmenį pašventino V. Europos lietuvių vyskupas dr. A. L. Deksnys. Jis meldė Dievą, kuris yra "Tikrasis kertinis akmuo, ne rankomis iš uolos iškirstas, bet nepamainomas gyvenimo ir kūrybos pagrindas", kad savo palaima sustiprintų šį Jo vardu pamatai dedamą akmenį ir "visiems, kurie iš tikros širdies pagelbės čia statyti bendrabutį, suteiktų sveikatą ir dvasinę globą".

Mokiniai ir svečiai kalbėjo: "Jei namų nestato Viešpats, veltui statytojai vargsta..."

Vyskupas: "... Tegul čia bus negestantis tikėjimo, Dievo laimės ir broliškos meilės židinys, kuriame gyvenantieji ugdyt savyje kilniąsias žmogaus dorybes bei pasiaukojimą savo tėvynei..."

Kun. J. Urdzė meldėsi ir laimino šiais žodžiais:

"Kito pamato niekas negali padėti, kaip tik tą, kuris jau yra padėtas, kuris yra Jėzus Kristus. Jei kas ant to pamato deda auksą, sidabrą, brangius akmenis, medį, šieną, šiaudus - kiekvieno darbas pasirodys: teismo diena jį atskleis (1. Korint. 3¹¹).

Viešpatie Jėzau, mes dėkojame Tau, kad mes Tavo vardan gyvename ir per Tavo malonę šį namą statome Tavo vardo garbei ir daugelio žmonių palaimai. Prašome palaiminti šį darbą - ištrik mus visus ir tuos, kurie čia pasidarbuos, kad ir per šį namą pasaulis patirtų tai, kas nepragaištinga, kas išliks amžiams liudyti Tave..."

Romuvos parku nuaidėjo visų giedama "Marija, Marija"...

Baden-Württembergo krašto vyriausybės atstovas ministerijos tarėjas dr. Wottge perdavė savo vyriausybės pabėgėlių reikalų viceministerio dr. Schwarzo ir pačios vyriausybės linkėjimus, "kad pasisektų pradėtas didelis darbas". Prisiminė 1968 Vasario 16, kai šios gimnazijos mokytojų kambary sėdėjo ir svarstė, kaip geriausia būtų laiduoti internato ateitį. Buvo priėta išyaba, kad reikalingas naujas namas.

Dr. Wottge tęsė: "Tada dar niekas nežinojo iš kur reikės gauti pinigų, nors tiek Federal. vyriausybės atstovas, tiek aš pasižadėjome stengtis, kad lėšos būtų skirtos. Bet tai nebūtų buvę įmanoma padaryti, jei lietuviškoji visuomenė laisvajame pasaulyje nebūtų parodžiusi tokio pat didelio pasiaukojimo, kokį ji parodė statant gimnazijos rūmus,

ir nebūtų atskubėjusi su savo aukomis. Tai mes abiejų vyriausybių vardu su dideliu pasitenkinimu, pagarba ir dėkingumu turėjome pripažinti. Šiandien aš dėkoju už tai Jums, kaip lietuvių atstovams, iš visos širdies.

Vokietijos lietuvių bendruomenė 1954 žengė lemiamą žingsnį naujos tėviškės suradimo linkme, kai ji Vasario 16 gimnaziją iš Diepholzo perkėlė į Baden-Württembergą, į Hüttenfeldą. 1963 sekė kertinio akmeens pašventinimas (naujiems gimnazijos rūmams), o 1964 pastatas buvo jau po stogu. Šiomet gimnazija galėjo su pasididžiuo žvelgti į savo dvidešimtmetinę praeitį. Per tą laiką čia mokėsi daug moksleivių. Išėję į pasaulį jie liudija, kad lietuviai sugebėjo čia įsteigti ir išlaikyti savo gimnaziją, kuri dabar yra vienintelė laisvajam pasauly. Tikriausiai ta mokykla yra išauginusi ir dar išaugins žymių vyrų ir moterų, kurie išiebs ir puoselės lietuvių tautoje laisvės idėją ir dirbs, kad visame pasauly gyventų tik laisvi žmonės, o tarp jų ir laisvi lietuviai".

Internato statybos vajuos vedėjas tėv.A.Bernatonis priminė, jog prametų vasarą čia susirinkusiųjų buvo nuspręsta, kad "namai pragarai, be namų negerai" ir pasiryžta pastatyti internatą. Ryžtas paženklinatas velėnos atvertimu. Kartu buvo kilusios abejonės, ar tik neteks velėną vėl užversti. Šiandien matome, kad simbolinis mostas tapo tikrove.

Kalbėtojas pažymėjo, kad maždaug tuo pat laiku jis buvo išrinktas vajuos vedėju. Reikėjo kuo greičiausiai surinkti savo lėšų dalį ir tuo parodyti vokiečių vyriausybei, kad mes sutartą užmoją jau vykdome. Paskelbti atsišaukimai į laisvojo pasaulio lietuvius. Jis asmeniškai buvo nuvykęs į Ameriką ir Kanadą, kur apie 5 mėnesius lankė tautiečius, telkdamas lėšas. Visi aplankytieji aukojo šimtais, dešimtimis ir po vieną dolerį. Aukojo pasiturintieji ir neturtingi. Viena šeima, susidedanti iš 14 narių (12 mokyklą tebelankančių ar iki mokyklinio amžiaus vaikų ir 2 tėvai) paaukojo 14 dolerių. Tai nuoširdi auka iš tikro reikalo supratimo, o ne iš pertekliaus.

Šis namas dar tik darbo pradžia. Negali būti sudaryta tokia padėtis, kad vieni vaikai džiaugtųsi naujomis patalpomis, o kiti senoj pilyj gyventų. Reikės dar daugiau statyti. Prie to darbo turime prisidėti visi pagal išgales.

Tėv.Bernatonis dėkojo Federalinei ir Baden-Württembergo vyriausybėms už paramą, lietuviams Amerikoje, Vokietijoje ir visame pasauly už dosnias aukas bendrabučio statybai. Bet dar ne visi aukojo ir ne pagal savo išgales. Gėda bus mums, kai mes 1973 atvyksime į viso bendrabučio pašventinimo iškilmes ir nebūsime pagal išgales prisidėję prie jo statybos. Tad šios iškilmės tebūna paskata visiems remti bendrabučio statymą, o Dievas mūsų darbus laimins.

V.Natkevičius lietuviškai ir vokiškai padėkojo visiems kalbėtojams ir kitiems iškilmių dalyviams, ypač nepabūgusiems tolimos kelionės tokią nemiela dieną.

Rudens apnuogintu Romuvos parku nuskambėjo Lietuvos himno garsai.

Aukštieji svečiai ir statybos firmų vadovai pakviesti papietauti kartu su moksleiviais.

Pietums baigiantis vysk.A.L.Deksnyš pranešė, kad didelis lakūnas ir geradarys kun.V.Puidokas iš Westfieldo (JAV) įteikė jam 1.000 dolerių čekį ir paprašė perduoti tai lietuvių institucijai, kuri labiausiai yra užsitarnavusi paramos. Šiandien įsitikinęs, kad verčiausiai ir reikalingiausia paramos yra ši gimnazija, todėl čekį įteikia bendrabučio statybai.

Kuratorijos valdybos vicepirmininkas kun.Br.Liubinas įteikė iš Romos parvežtą Šv.Kazimiero kolegijos prorektorius prel.P.Jatulio čekį tam pačiam tikslui.

Gimnazijos direktorius padėkojo už aukas.

Ž v a k u t ė s a n t t a u t i e č i ų k a p ų

Vėlinių išvakarėse (lapkričio 1) Vasario 16 gimnazijos mokiniai, Romuvos ir Hüttenfeldo gyventojai lietuviai 19 val. su žvakutėmis ir žibintais aplankė vietos kapines, kur ilsisi ir keli tautiečiai: buv. Mažosios Lietuvos veikėjas Erdm. Simonaitis, buv. Tautos fondo pirmininkas T. Šidiškis, buv. Vokietijos lietuvių bendruomenės pirmininkas advok. J. Bataitis ir kiti.

Gimnazijos kapelionas kun. J. Dėdinas pateikė rinktinių minčių apie šio gyvenimo trapumą, o mokiniai paskaitė jo parinktų ištraukų ta pačia tema. Iškyla į mirusiųjų buveinę baigta giesmė Marija, Marija, susikauptu ir malda. Žvakutės paliktos degti ant lietuvių kapų.

S v e č i a i

Tėv. A. Bernatonio lydimi, lapkričio 7 gimnazijoje svečiavosi iš JAV-bių prel. J. Balkūnas, prel. J. A. Karalius, kun. J. Gurinskas ir kun. prof. Budreckas. Svečiai ypač domėjosi bendrabučio statyba. Prel. J. A. Karalius bendrabučiu statyti paaukojo 1.000 dol., o kun. J. Gurinskas 50 dol. Prel. J. Balkūnas yra aukojęs anksčiau.

Lapkričio 21 gimnaziją aplankė adv. dr. Elena Armanienė, BALFO vice-pirmininkė. Viešnia gimnazijoje buvo jau trečią kartą ir vėl pažadėjo parūpinti gimnazijai reikalingų dalykų. Po paskutinio vizito, prieš dvejus metus, jos pastangomis mergaičių bendrabutis gavo dulkių siurbli, o paklodžių abu bendrabučiai.

--- oOo ---

N A U J O B E N D R A B U Č I O S T A T Y B A I A U K O J O :

Prel. J. A. Karalius iš Shenandoah, Pa. ir kun. V. Puidokas iš Westfield, Mass. per vysk. A. L. Deksnį, abu iš JAV-bių, po 1.000 dol.

Aurora, Ill. (JAV), lietuviai per B. Jablonski 100 "

E. Jurevičius iš Linden, N. J., JAV 86 "

Kun. J. Gurinskas iš New York, N. Y., G. A. Brinkis iš Čikagos (abu iš JAV-bių) ir V. Poškaitis iš Holland Centre, Ont. (Kanada) po 50 "

Juozas Černius iš Mainz ir VLB Bochoito apylinkė po 1.000 DM

V. Rutkauskas iš Solingeno 300 "

Mokyt. V. Bartusevičius iš Romuvos, kun. K. Senkus iš Stuttgarto, kun. A. Keleris iš Bremeno, J. Kalikauskas iš Oftersheimo ir J. Švažas iš Leopoldshches (Blfld) po 100 "

Prel. dr. P. Játulis iš Romos (Italija) 70 "

P. Martišienė iš Bergkameno ir E. Banevičienė iš Pinnebergo po 50 "

P. Adomavičius ir J. Pakalnis iš Bielfeldo po 25 "

J. Poškaitis iš Kaiserslauterno ir J. Liškus iš Arnsbergo po 20 "

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkoja

VASARIO 16 GIMNAZIJOS KURATORIJA

Bendrabučio statybos sąskaita: Konto Nr. 01/76719

Deutsche Bank, 694 Weinheim (Sonderkonto Internatsbau).

Aukotojams sumažinami mokesčiai.

--- oOo ---

Olga GRIMIENĖ iš Neustadto/Holst. š. m. spalio mėn. dvi savaites maloniai t a l k i n o Vasario 16 gimnazijos virtuvėje, neimdama atlyginimo. Už tai jai nuoširdžiai dėkoja GIMNAZIJOS DIREKTORIUS

K a l ė d ų a t o s t o g o s

Vasario 16 gimnazijos mokiniai paleidžiami atostogų gruodžio 21 popiet. Po Kalėdų ir Naujų Metų grįžta į bendrabutį sausio 9. Pamokos prasideda sausio 10.

V i e t a p e n s i n i n k u i

Stasys KUNDROTAS, talkinęs gimnazijai prižiūrėdamas namus ir parką, už ką gavo nemokamą kambarį ir maistą, š.m. gruodžio pradžioje išvyksta į senelių prieglaudą Vechtoje. Romuvos gyventojai linki Kundrotui dar ilgus metus džiaugtis sveikata ir ramiu gyvenimu prieglaudoje. Jei atsirastų kitas lietuvis pensininkas, noris būti tarp savų tautiečių ir jaunimo, galėtų tomis pačiomis sąlygomis čia apsigyventi.

----- xXx -----

P A B A L T I E Č I Ų D I E N O S

Spalio 15-17 Lūneburge įvyko Pabaltiečių draugijos XVI suvažiavimas. Paskaitą apie dešiniją ir kairiją radikalizmą skaitė Ing.Reinarzt. Svarstant santykių su tėvynėmis ir ten gyvenančiais tautiečiais klausimą, parodytas filmas iš lankymosi Rygoje ir duoti paaiškinimai. Politinę apžvalgą pateikė dr.P.Karvelis. Jis priminė nelemtą pabaltiečių patyrimą su sovietais, jų žodžio netesėjimą ir sutarčių laužymą. Anot kalbėtojo, Pabaltijo tautų laisvės klausimas yra tapęs laisvojo pasaulio sąžinės klausimu. Pabaltiečių suvažiavimo aprašymas ir dr.P.Karvelio referato santrauka su jo fotografija buvo išspausdinti vietos laikrašty.

TARPTAUTINIS KATALIKŲ JAUNIMO BIURAS

Rytų ir Vidurio Europai šiemetinių savo darbo suvažiavimą suruošė lapkričio 20-21 Augsburgėje. Dalyvavo lietuviai, latviai, ukrainiečiai, vengrai ir čekoslovakai. Lietuviams atstovavo A.Šmitas, V.Bartusevičius, kun.V.Damijonaitis ir Alina Grinienė.

Suvažiavimo tikslas buvo pasikeisti patirtimi, dirbant politinio auklėjimo darbą su jaunimu ir pramatyti sekančių metų renginius, kad būtų galima tikslingai paskirstyti gaunamą paramą.

Pirmąją dieną visų tautybių atstovai padarė pranešimus apie savo jaunimo veiklą. Išryškėjo, jog visur veikimas vyksta panašiai, tik vienur vadovauja vienos organizacijos, kitur kitos. Skirtumas atsiranda dėl atskirų tautybių gausumo Vokietijoje, kur lietuviai ir latviai skaičiumi yra mažiausi. Sakysim vengrai kai kuriuose miestuose bando dirbti jau su keturmečiais, kai pas mus didelių sunkumų sudaro suburti vargo mokyklon aštuonmečius.

Diena buvo baigta Barboros Schmid referatu apie Vakarų-Rytų turizmą, po kurio sekė gyvos diskusijos. Pranešėja konstatavo, kad vokiečius keliauti į Rytus skatina šie motyvai:

1. Smalsumas,
2. Noras pigiai praleisti atostogas,
3. Noras susitikti su giminėmis iš sovietų zonos ir
4. Noras sueiti į kontaktą su tų kraštų žmonėmis.

Paskutinioji grupė bus mažiausia. Šiuo metu vykstama daugiausia į Jugoslaviją, Rumuniją, Bulgariją, kiek mažiau į Čekoslovakiją ir dar mažai į Lenkiją. Turistų patirtys tokios pat, kaip ir lietuvių, keliausių po Rusiją ar Lietuvą: vienokiu ar kitokiu vardu pasivadinę sargai seka kiekvieną turistą žingsnį. Grįžę iš kelionės, ypač jaunesni žmonės, arba yra nustebę, kad ten nemaža ir naujų namų bei kelių pristatyta, arba reiškia nepasitenkinimą dėl įvairių trūkumų, ku-

rių ten dar pasitaiko. Visa bėda, kad vokiečiai apie Rytų kraštus mažai nežino. Tai, be abejojimo, pasėka ir mokykloje dėstomos istorijos, kur centrinę vietą užima pati Vokietija; truputį supažindinama su Prancūzija bei Anglija ir su Amerika bei Sovietų Sąjunga, o visų kitų tarsi nebūtų. Užaugę jaunuoliai daugiausia neturi jokio supratimo apie tuos kraštus, o jei turi, tai su tam tikru egzotiškumu, o gal net dar iš Trečiojo Reicho išlikusiu žemesnės rasės atspalviu.

Antroji diena buvo skirta apžvelgti 1972 metų programai. Lietuviams paramos sekančiais metais paprašyta:

Jaunimo dalyvavimui Studijų savaitėje,
prieškongresinei stovyklai,
vadovų kursams ir
suvažiavimui Hamburge.

Pats biūras ruošia šiuos suvažiavimus:

Nuo š.m. gruodžio 27 iki 1972 sausio 2 tema - Katalikų emigrantų įnašas į Suvienytą Europą,
1972 birželio mėn. nuo 1 iki 4 - Vadovų kursai.

Suvažiavimas baigtas bendromis šv. mišiomis, kurias aukojo kun. V. Damijonaitis.

--- oOo ---

N Ė R A P A G R I N D O B Ė G T I N U O S Ā V Ū J Ū . . .

V. Vokietijoje tautinės grupės yra remiamos federalinės ir kraštų vyriausybės. Iki šiol Vokietija buvo vienintelė valstybė pasaulyje, kur Lietuvos bendruomenė ir ypač Gimnazija susilaukė stiprios finansinės ir moralinės paramos iš valdžios. Nūnai Vokietijos pramintu keliu suka ir JAV-bių ir Kanados vyriausybės.

Ryšium su tuo posūkiu TEVIŠKES ŽIBURIAI (Nr. 42) vedamajame rašo:

"Dabar, kai Kanados vyriausybė oficialiai pripažino tautinėms grupėms bei jų kultūrom prideramą vietą, nebebus pagrindo bėgti nuo savųjų. Ir lietuvių šeimoms, sergančiom anglišką vilionę, siekiant karjeros ir pan., reikia atsisakyti klaidingos laikysenos ir savo vaikus nuo mažens įtvirtinti savoje lietuvių visuomenėje. Juk niekas nekliudo būti lietuviu ir kanadiečiu arba amerikiečiu, t.y. Kanados ar JAV-bių piliečiu. Tik nesąmoningos šeimos, neva norėdamos savo vaikus palengvinti suamerikonėjimą ar sukanadėjimą, pradeda švebeldžiuoti angliškai. Neužmirškim vieno dalyko: angliškai vaikai visur išmoks, bet be šeimos pagalbos neišmoks lietuviškai. Šiuo tautinių grupių atbudimo metu reikia atbusti ir tiems lietuviams, kurie buvo nutolę."

Reikia, kad šie aukso žodžiai pasiektų ir mūsų, Vokietijos lietuvių, ausis. Juo labiau, kad išmokyti vaikus lietuviškai čia tėvams ir pagalbą ateina Vasario 16 gimnazija.

--- oOo ---

M I R U S I E J I

V y t a u t a s RUDYS, VLB Osnabrūcko apylinkės narys ir vargo mokyklos mokytojas, mirė š.m. lapkričio 8 Osnabrūcke. Palaidotas lapkričio 12 Vehrtes kapinėse. Laidojimo apeigas atliko ir pamokslą lietuvių bei vokiečių kalbomis pašakė kun. P. Girčius. Velionis paliko našlę Hildę ir našlaičius Vlādą, Jonnį ir Jurgį.

Buvo gimęs 1924 birželio 1 Istrikoje, Panevėžio apskr. Mokėsi gimnazijoje ir žemės ūkio mokykloje. Per karą susirgo ir vėliau visą laiką sirguliavo. Mylėjo lietuviškąją atžalyną ir dainą.

J o n a s MIKNEVICIUS, 47 metų, mirė 1971 birželio 3 Wetzlarė. Laidotuvėse dalyvavo per 100 asmenų. Velionio darbdavys prie kapo duobės pareiškė, kad neteko geriausio darbininko. Paliko žmoną Paule. Buvo gimęs Taboriškių kaime, netoli Kauno.

U ž u o j a u t a

Š.m. lapkričio 17 Vytauto Didž. universiteto klinikose Kaune mirė Justinas Antanaitis.

VLB Romuvos apylinkės pirmininką Saliamoną ANTANAITĮ, liūdintį dėl brolio mirties, nuoširdžiai užjaučia

ROMUVOS apylinkės valdyba ir nariai

JAUNIMO KELIONEI Į II KONGRESĄ a u k o j o :

P.Lelertavičius iš Sennestadto 50 DM, Ona Krause iš Berlyno 40 DM, St.Ramanauskas iš Kaiserslauterno 20 DM, M.Panse iš Triero ir Mar. Gronau iš Neustadto po 15 DM, Anna Petrowsky iš Bruchköbelio ir J.Gudas iš Müncheno po 10 DM.

Už aukas atsidėkos jaunimas, įsijungdamas į lietuviškąsias gretas.

I N F O R M A C I J O M S l e i s t i a u k o j o

J. Kalikauskas iš Oftersheimo 25 DM. Ačiū.

P e r R A U D O N Ą J Į K R Y Ž I Ų i e š k o m i :

KAUNAS Petras, sūnus Jadvygos, gim. 1925.IV.10 Kaune. Ieško motina.

KIRŠON'AS Juozas, sūnus Jono ir Bronislavos, elektrikas, lenkas, gim. Gelnos kaime. Ieško sesuo Vanda Rolskienė.

KURLINKUS Henrikas, gim.1922.X.6 Melagiškėse, Tauragės apskr., melžėjas. Ieško žmona Elli Kurlinkus, gyv. Bad Lauterberg/Harz, Zollweg 12, V.Vokietija.

MASIONIS-JABLONSKIS Juozas, s.Antano, gim.1921.V.1 Mitraukos kaime, Zarasų apskr. Po karo buvo išvykęs į Angliją.

PAGOJUS Petras, s.Antano, gim.1910 Sarakiškiuose, Užvenčio valsč. Ieško sesuo Barbora Špakauskienė, gyv.Veiveriuose.

PILECKAS Vladas, s.Antano, gim.1909-1910 D.Šventadžery-Kirliškėse, Lazdijų apskr. Ieško Monika Ramoškienė, giminaitė.

PROKOFJEV Porfirij, s.Jevdokimo ir Onos, gim.1895 Muravos kaime, ūkininkas. Ieško žmona Prokofjeva, Praskovja.

REMEIKIS Stasys, s.Juozo ir Stefanijos, gim.1922-1925 Užgirių kaime. Ieško sesuo Lizdenienė Teresė.

STANKAITIS Justinas, s.Juozo ir Onos, gim.1922.X.8 Šigėnų kaime. Ieško motina Stankaitienė Ona.

ŠIOBA Antanas, s.Antano ir Pranės, gim.1916 Prienų valsč. Ieško žmona Šiobienė Albiną.

VAIČIŪNAITĖ Felicija, gim.1923.I.5 Kaune. Ieškoma Paveldėjimo teismo Berlyne, kad atsiimtų palikimą.

VALIUKEVIČIUS Aleksandras, s.Jokūbo, gim.1903.IX.12 Sabališkių kaime, Antnemunio valsč., Alytaus apskr. Ieško žmona Ona Valiukevičienė, gyv.Vilniuj, Adutiškės g. Nr.4/2

R E D A K C I J A g a v o Ž U R N A L I U K U S :

KRIVULĖ 1971 Nr.2-3 (4-5), 50 psl. Gausiai iliustruotas. Leidžia Vak.Europos lietuvių sielovada, 8939 Bad Wörishofen, Kirchenstrasse 5.

SVEČIAS 1971 Nr.3, 38 psl. Iliustruotas. Leidžia Lietuvių evangelikų liuteronų Bažnyčios vyriausioji taryba tremtyje. Adresas: Fr.Šlenteris, 28 Bremen 41, Kurt-Schumacher-Allee 11, Etage 4, Wohn.7. Vokietija.

ŠALTINIS 1971 Nr.5(1288), 40 psl. Gausiai iliustruotas, su jaunimo ir mažųjų skyriais. Tikibinės ir tautinės minties žurnalas. Leidžia šv.Kazimiero sąjunga ir marijonai. Adresas: 16 Hound Rd., West Bridgford, Nottingham NG2 6AH, England.